

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง แนวทางการช่วยเหลือดูแลเด็กออทิสติก กรณีศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ จำนวน 3 ข้อ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของเด็กออทิสติก กรณีศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของเด็กออทิสติก กรณีศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา 3) เพื่อหาแนวทางการช่วยเหลือดูแลเด็กออทิสติก กรณีศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กออทิสติกในศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ การสังเกต นำเสนอโดยการพรรณนาวิเคราะห์ ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. พฤติกรรมของเด็กออทิสติก

เด็กออทิสติกจะสื่อสารโดยการพูด การใช้ท่าทาง การหยิบจับและการจูงมือผู้ดูแลหยิบสิ่งของให้ ซึ่งจะสร้างปฏิสัมพันธ์กับคนในครอบครัวและผู้อื่น โดยการกอด การสะกิด การพูดคุย การจับมือและการเล่นกับเพื่อน ๆ เด็กออทิสติกจะมีประสามสัมผัสการมอง การฟัง การสัมผัส การดมกลิ่นและรับรส ได้ค่อนข้างดี มักจะชอบเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ ตามการ์ตูน ที่วีเลียนเสียง เลียนแบบท่าทาง จึงทำให้เด็กมีอาการที่ค่อนข้างรุนแรงหงุดหงิด โมโห โกรธ หยิก กัดทุบเมื่อถูกขัดใจ และมีพฤติกรรมที่ชอบทำซ้ำ ๆ เช่น โยกตัวไปมา เล่นมือ ชอบกินอาหารซ้ำ ๆ เดิม ๆ เป็นประจำ การเดิน การวิ่ง การเคลื่อนไหวคล่อง การเดินเขย่งเท้า การนั่งไม่นิ่ง นั่งก้มตัว การนั่งย่อตัวและมีพฤติกรรมอื่น ๆ เช่น โยกตัวไปมา เหม่อลอย ไม่สบตาและชอบอยู่ในโลกของตัวเอง

2. สภาพปัญหา

พบว่า เกิดความเข้าใจที่ไม่ตรงกันระหว่างเด็กออทิสติกกับผู้ดูแล การจัดสรรเวลาที่ไม่เหมาะสม ไม่ชัดเจน จะสนใจสิ่งที่ต้องการ มักจะอยู่ในโลกของตัวเอง จะไม่สบตา ไม่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ประสามสัมผัส การมอง การฟัง เมื่อได้ดูหรือได้ยินเสียงการ์ตูน ที่วีก็มักจะเลียนเสียงและเลียนแบบท่าทาง เมื่อถูกขัดใจ ก็โมโห หงุดหงิด ซึ่งไม่สามารถจัดการตัวเองได้ และการเคลื่อนไหวร่างกายหรืออวัยวะต่าง ๆ ค่อนข้างแข็งช้าบ้างบางครั้ง

3. ความต้องการ

เด็กต้องการที่จะพูดคุย บอกความต้องการของตัวเอง ว่า อยากได้อะไร อยากกินอะไร อยากไปไหน ชอบอะไร ต้องการผ่อนคลาย ต้องการทำอะไรที่ชอบและมีความสุข ต้องการอยู่ในโลกของตัวเอง และมักจะเข้าหา เพราะต้องการความเข้าใจ การเอาใจใส่ และความไว้วางใจ ความจริงใจจากคนรอบข้าง

4 แนวทางการช่วยเหลือดูแลเด็กออทิสติก

แนวทางการช่วยเหลือดูแลเด็กออทิสติก มีดังนี้ 1) ควรฝึกพูด ฝึกออกเสียงเป็นประจำ 2) จัดวางสิ่งของ อาหาร ของใช้ ของเล่นไว้ที่เดิม 3) ควรมีการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ดูแลกับเด็กออทิสติก 4) ควรดูแลอย่างใกล้ชิดเมื่ออยู่นอกสถานที่ 5) ควรให้ดูทีวี เล่นโทรศัพท์เป็นเวลา 6) ควรหลีกเลี่ยงเสียงหรือสื่อต่าง ๆ ที่ไม่พึงประสงค์ 7) ควรจะเตรียมอาหารไว้พอประมาณ 8) ควรสร้างจินตนาการที่ดีโดยการอ่านนิทาน เล่านิทานให้ฟัง 9) ควรให้เวลาเด็กได้อยู่กับตัวเองได้ผ่อนคลาย 10) ควรให้เด็กออกกำลังกาย เล่นโยคะเป็นประจำ 11) ควรมีนักกายภาพเฉพาะทาง 12) ควรฝึกทักษะช่วยเหลือตัวเองอย่างสม่ำเสมอ 13) ควรสนับสนุนอาชีพอิสระที่สามารถที่บ้านได้

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางการช่วยเหลือดูแลออทิสติก กรณีศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมาจากการศึกษาพฤติกรรมของเด็กออทิสติกทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการสื่อสาร เด็กออทิสติกจะสื่อสารโดยการพูด การใช้ท่าทาง ด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เด็กออทิสติกจะสร้างปฏิสัมพันธ์โดยการพูดคุย การสกิด การจับมือ การกอดและการเล่นกับเพื่อน ๆ ด้านการเรียนรู้และประสาทสัมผัส เด็กออทิสติกมีประสาทสัมผัสที่ค่อนข้างดี การมอง

การฟัง การสัมผัส ด้านการเลียนแบบและจินตนาการ เด็กออทิสติกมักจะชอบเลียนเสียง เลียนแบบท่าทางตามทีวี การ์ตูน ด้านอารมณ์และพฤติกรรมซ้ำ ๆ เด็กออทิสติกไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ หงุดหงิด โมโห เมื่อถูกขัดใจ และด้านการใช้อวัยวะต่างๆ และอื่นๆ เด็กออทิสติกมักจะเดินเขย่งเท้า นั่งก้มตัว และท่าทางการเดินที่ไม่สมดุล

ผู้วิจัย พบว่า แนวทางการช่วยเหลือดูแลเด็กออทิสติก กรณีศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยมีแนวทางการช่วยเหลือดูแลเด็กออทิสติก ดังต่อไปนี้

- 1) ควรฝึกพูด ฝึกออกเสียงเป็นประจำ 2) จัดวางสิ่งของ อาหาร ของใช้ ของเล่นไว้ที่เดิม 3) ควรมีการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ดูแลกับเด็กออทิสติก 4) ควรดูแลอย่างใกล้ชิดเมื่ออยู่นอกสถานที่
- 5) ควรให้ดูทีวี เล่นโทรศัพท์เป็นเวลา 6) ควรหลีกเลี่ยงเสียงหรือสื่อต่าง ๆ ที่ไม่พึงประสงค์
- 7) ควรจะเตรียมอาหารไว้พอประมาณ 8) ควรสร้างจินตนาการที่ดีโดยการอ่านนิทาน เล่านิทานให้ฟัง 9) ควรให้เวลาเด็กได้อยู่กับตัวเอง ได้ผ่อนคลาย 10) ควรให้เด็กออกกำลังกาย เล่นโยคะเป็นประจำ 11) ควรมีนักกายภาพเฉพาะทาง 12) ควรฝึกทักษะช่วยเหลือตัวเองอย่างสม่ำเสมอ
- 13) ควรสนับสนุนอาชีพอิสระที่สามารถทำที่บ้านได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ผดุง อารยะวิญญู (2542) ที่ว่า การช่วยเหลือดูแลเด็กออทิสติก คือ ควรเน้นทักษะการดำรงชีวิต ทักษะทางการสื่อสาร การจัดกิจกรรมประจำวันให้เป็นระบบ การปรับพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเด็ก เลือกรูปแบบที่เด็กสนใจ ควรให้เด็กผ่อนคลายและเน้นทักษะทางสังคม

จากเหตุผลดังกล่าว การวิจัยในครั้งนี้ จึงมีความแตกต่างจากการวิจัยของ ทวีมา ศิริรัตมี (2548) เรื่อง แนวทางการดูแลผู้ป่วยออทิสติก สำหรับกุมารแพทย์ จากการศึกษา พบว่า ควรมีการให้คำแนะนำการปรับพฤติกรรมเด็กกับผู้ดูแล และวางแผนทางการศึกษาที่เหมาะสมกับเด็กออทิสติกแต่ละบุคคล เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ มีกลุ่มเป้าหมาย กรอบแนวคิด และมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ครอบคลุมและชัดเจน จึงทำให้การวิเคราะห์และสรุปผลออกมาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจไม่มากนัก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งนี้

1) จากการวิจัย พบว่า การช่วยเหลือดูแลเด็กออทิสติกต้องอาศัยความร่วมมือจากพ่อ แม่ ผู้ดูแล ครู โรงเรียน สังคมและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จะต้องช่วยเหลือดูแลเด็กออทิสติก ดังนั้น ผู้ดูแล และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรรักษาข้อคิดและผลการวิจัยไปปรับใช้ต่อไป

2) การวิจัยครั้งนี้ ทำให้เห็นความสำคัญของเด็กออทิสติก ได้สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรม สภาพปัญหา ความต้องการ และหาแนวทางการช่วยเหลือดูแลเด็กออทิสติกอย่างทั่วถึงและเหมาะสม

ข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งต่อไป

1) ผลจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า แนวทางการช่วยเหลือดูแลเด็กออทิสติก โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ดูแลและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้น การดำเนินการวิจัยในครั้งต่อไป ควรให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น พ่อ แม่ ผู้ดูแล ครู โรงเรียน สังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการวิจัยด้วย

2) ผลจากการวิจัยได้ค้นพบว่า แนวทางการช่วยเหลือดูแลเด็กออทิสติก เป็นการช่วยเหลือดูแลเด็กออทิสติกอย่างทั่วถึงและเหมาะสม ดังนั้น การวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยลงลึกเกี่ยวกับการสนับสนุนด้านอาชีพอิสระที่สามารถทำที่บ้านได้ให้กับเด็กออทิสติและผู้ดูแล เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ไม่มากนักน้อย